

N. 372.

~~20. Maart 1815~~

Geffen den 13 Maart 1815.

16.

Int 10 July 1814

fol. 10.

Ter oobedientie, van W. Hoog. Ed. Gest.
aandrijving geplaatst in Dagblad deser Pro-
vincie, van den 17 Januarij 46. N. 5.

Zoo heb ik, bij dese d'eer, W. H. L. G. hiinnen an-
temogen trekkenden; Eene naaurekeunige aft-
kening van het Dorps Wapen, Zoo als 't tel-
hier kedert onheugelijke tijden ingebri-
is geweest; om welke rede, het dan ook niet
mogelijk is, eenige beschrijving, omtrent de-
oorspronk, en verkrijging van het zelve te
kunnen opgeven.

De Burgemeester van Geffen
J. H. van Hoorn

BEWAARPLAATS <i>Godshuizen</i>	ARCHIEF/COLLECTIE <i>Zegelkast</i>	INV./CAT.NR. <i>71</i> <i>regist 70</i>	FOTONEGATIEF PLAATS EN NR. <i>RANB</i> <i>7- V3-27</i>	AFGIETSEL PLAATS EN NR. Eigendom Stichting BRABANTS HEEM	NR.
-----------------------------------	---------------------------------------	---	---	---	-----

TUM: 1504 jun 4

ZEGEL VAN
schepenen van Geffen

FUNCTIE

RANDSCHRIFT

ZEGELCLAUSULE

VOORSTELLING

MATERIAAL <i>w</i>	KLEUR	VORM <i>r</i>	MAAT	STAAT <i>3</i>	BEVESTIGING	CONTRAZEGEL <i>-</i>
-----------------------	-------	------------------	------	-------------------	-------------	-------------------------

BEWAARPLAATS <i>RANB</i>	ARCHIEF/COLLECTIE <i>Coll. P9 suppl.</i>	INV./CAT.NR. <i>239</i>	FOTONEGATIEF PLAATS EN NR. <i>26-81-19</i>	AFGIETSEL PLAATS EN NR. Eigendom Stichting BRABANTS HEEM	NR.
-----------------------------	---	----------------------------	--	---	-----

DATUM: 1554

ZEGEL VAN
schepenen van Geffen

FUNCTIE

RANDSCHRIFT

ZEGELCLAUSULE

VOORSTELLING

MATERIAAL	KLEUR	VORM	MAAT	STAAT	BEVESTIGING	CONTRAZEGEL
-----------	-------	------	------	-------	-------------	-------------

BEWAARPLAATS RANB	ARCHIEF/COLLECTIE Coll. C.v.U.	INV./CAT.NR. 3583	FOTONEGATIEF PLAATS EN NR. 26-A3-39	AFGIETSEL PLAATS EN NR. Eigendom Stichting BRABANTS HEEM	NR.
----------------------	-----------------------------------	----------------------	---	--	-----

TUM: 1620

ZEGEL VAN
schepenen van Geffen

FUNCTIE

RANDSCHRIFT

ZEGELCLAUSULE

VOORSTELLING

MATERIAAL	KLEUR	VORM	MAAT	STAAT	BEVESTIGING	CONTRAZEGEL
-----------	-------	------	------	-------	-------------	-------------

BEWAARPLAATS ARA's fr.	ARCHIEF/COLLECTIE Coll. gemeentezegels	INV./CAT.NR. 121	FOTONEGATIEF PLAATS EN NR. AKA	AFGIETSEL PLAATS EN NR. Eigendom Stichting BRABANTS HEEM	NR.
---------------------------	--	---------------------	--------------------------------------	--	-----

DATUM:

ZEGEL VAN
dorpszegel van Geffen

FUNCTIE

RANDSCHRIFT

ZEGELCLAUSULE

VOORSTELLING

MATERIAAL	KLEUR	VORM	MAAT	STAAT	BEVESTIGING	CONTRAZEGEL
-----------	-------	------	------	-------	-------------	-------------

BEWAARPLAATS	ARCHIEF/COLLECTIE	INV./CAT.NR.	FOTONEGATIEF PLAATS EN NR.	AFGIETSEL PLAATS EN NR.	NR.
RANB	Prov. Best.	4307	91.1.1-2.1		Eigendom Stichting BRABANTS HEEM

DATUM: z.d. (1838/9)

ZEGEL VAN
GEFFEN

FUNCTIE

RANDSCHRIFT

GEMEENTENS DORPS ZEGEL VAN GEFFEN

ZEGELCLAUSULE

VOORSTELLING

MATERIAAL	KLEUR	VORM	MAAT	STAAT	BEVESTIGING	CONTRAZE
L	R	R	3,6	8	0	-

171.

№ 372

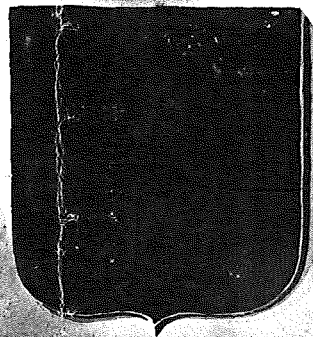
372

VAN WEGE DEN KONING.

DE HOOGHE RAAD VAN ADEL, gebruik makende van de magt aan
denzelfven verleend, bij besluit van den 20sten Februarij 1816, bevestigt bij
dezen de Gemeente van *Gesfen*.

ingevolge het, door haar gedaan verzoek, in het bezit van het navolgende Wapen:

*Zijnde van Lazuur, beladen
in deszelfs handen een Kerke,
voorzeld ter wederzijde van een oud
den kruisen en het toorn met twee*

*met een heiligen beelde, houdende
geplaatst onder een kerkeberg en
schildje van guld, het vint beladen met
Touffe van veyl, alle met Lazuur*

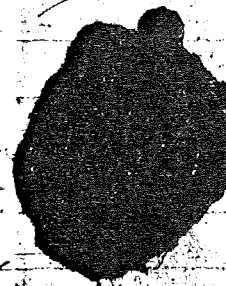
Gedaan in 'S GRAVENHAGE den 16. July 1817.

Mar. J. J. J.

Van wege den Koning

De Hooge Raad van Adels gebruik makende van de magt van den reuker verleend, by besluit van den 20sten february 1816, bevestigd by deren de Gemeente van Gaffey
ingevolgd het, door haer gedaan verzoek, in het bezit van het navolgende wapen:

Lynde van Saurer, beladen
in des zelfs handen een heyl,
verset ter weersyde van een ood
met drie kruisen, en het brude met twee

met een heiligen bedd, handende
geplaatst onder een kerkboog en
schilte van goud, het eerste beladen
hoofden en een vogel, alles van Saurer

Gedaan in G. Graen hage den 16. July 1817

(getekend) / Mak. S. D. 2/1004 ^{get}
van H. J. Kruik

Ter ordonnantie van den Hoogen Raad
(getekend) / De Wacker van den Leunsteris

GEFFEN

Toc 37 (1930)

DE HEERLIJKHEID. GEFFEN.

In de Beschrijving der Meierij van 's Hertogenbosch, door Philips baron van Leeftael, uitgegeven in 1918 door het Provinciaal Genootschap van Kunsten en Wetenschappen in Noord-Brabant, komt over deze heerlijkheid het volgende voor:

Geffen behoort met middele en leege jurisdictie erfelijk ende met hooge in beleeninge erfleene aen Joncker N. de Cocq van Opwynen als erfgenaem van Joncker Gerard van Vladracken.

Den patron der kercken is St. Trudo.

Jus patronatus competeert het cappittel van den Bosch.

Ten tyde der heertellinghe werden hier bevonden 174 heertsteden; hieronder waeren onbewoonde 3 ende aerne, van den H. Geest leevende, 17. Item een goodthuys, daerin woonen 4 aerne vrouwen om goodtswil. (De haardtelling was van 1524).

Zooals wij hieronder zullen zien, was de lage en middelbare heerlijkheid van Geffen leenroerig aan den Heer van Empel en Meerwijk, de hooge aan den Hertog van Brabant.

Het kasteel dezer heerlijkheid stond te Nuland, hetwelk naar de meening van Jhr. Mr. H. B. Martini van Geffen (Noord-Brabantsche Volksalmanak 1844 p. 168) hierin zijne reden vond, dat de heerlijkheden Geffen en Nuland aanvankelijk in één hand zouden zijn geweest, waarvan mij evenwel niets is kunnen blijken. In gemelde beschrijving wordt van dit kasteel het volgende gezegd: Hier (te Nuland) is gheleegen een casteel, ghe-naemt het Leenuys van Nuwlant, wordende te leene verheeven aen de heerlijkheyd van Emppel, toebehoort hebbende Joncker Gerard van Vladeracken ende nu joncker N. de Cocq van Opynen, heere van Geffen,

terwijl daarin over de heerlijkheid Empel en Meerwijk wordt medegedeeld: Is eene seer oude heerlijkheydt,

is geleden,
waert ge-
este binnen
dat meeste

ef alleenlijk
ersaten van
re seven en
tot den jare
ijnsguldens.
en geleden
Gelderschen,
die elf hon-
n den voir-
van vijftiene
e gevencke-

nechten, te
yse op den
en vrijheid-
dyn en is

n meyninge
y, scepenen
esen openen
der maend
ent vijfhon-

J. CUNEN.

voormaels by die van Eynhouts, nu toebehoorende heeren Johan Didrick van Staelberg, heere van Efferen, hebben aldaer de vestigiën van een out casteel met een schoon leenboek ende andere goederen, wordende deese heerlijkheydt te leen verheeven van het graeffschap van Meegen.

Martini t. a. p. blz, 167 deelt over dit kasteel nog mede, dat het vroeger de woning was van den Heer van Empel en Meerwijk en dat te zijnen tijde (1844) nog bouwvallen daarvan aanwezig waren; naar men toen verhaalde was het van Romeinschen oorsprong.

De eerste beleeningen met de lage en middelbare heerlijkheid Geffen zijn niet meer bekend.

In een vonnis, den 23^e Febr. 1444 door het Hof van Brabant te Brussel gewezen tusschen den Schout van 's Hertogenbosch Ywaen den Mol ter eenre en Peter van Best Godertszn. als man van Juffr. Margriet van Nuwelant, heer en vrouw van Geffen, ter andere zijde, wordt verklaard, dat deze laatsten een beroep hadden gedaan op eenen bezegelden brief van Wenceslaus en Johanna, Hertog en Hertogin van Brabant, gegeven in den avond van O. L. V. geboorte 1364, volgens welken „dat dorp van Geffen mitter heerlijkheit al- „dair altoes hoeren vorderen toebehoert heeft ende hen „toebehoirt, uutgescheyden der hoechheerlicheit, dats te „verstaen, dat men ons Hertogen van Brabant off onsen „richteren schuldich is te leveren mitten bloten live in „een paer lynen cleden die ghene, die te Gheffen ge- „vangen werden ende slijfs hebben verboert”.

Hieuit blijkt alzoo, dat de lage en middelbare heerlijkheid Geffen niet alleen toebehoord heeft aan genoemden Peter van Best Godertszn. als gehuwd zijnde met Margriet van Nuwelant maar ook aan hunne rechtsvoorgangers, waaronder wel zullen zijn te verstaan hare auteurs. Wie dezen waren blijkt echter niet meer. Haar man zal zeker geweest zijn de Pieter van Best Gojaertszn., die volgens J. van Oudenhoven Beschryvinghe der stadt van 's Hertogenbossche (2^e ed.)

p. 68, aldaar in 1407, '10, '28, '32, '37, '47 schepen was. Wellicht heeten twee straatjes aldaar naar hem het Eerste en Tweede Straatje van Best.

Het geschil, dat hij namens zijne vrouw met den Bosschen Schout had, betrof de vraag, wie hunner recht had op de goederen, die zich bevonden te Geffen van eenen misdadiger, op wien te 's Hertogenbosch de doodstraf was toegepast of die aldaar afkocht de straffe des doods. Het Hof besliste bij gezegd vonnis, dat in geval van executie de Bossche Schout er tevreden mede moest wezen, dat de Heer van Geffen hem overleverde den misdadiger, hebbende het bloote lichaam in twee linnen kleederen, doch dat die Heer voor zich behield de goederen, die van den misdadiger zich te Geffen bevonden; die, welke daar buiten aangetroffen werden, zouden echter ten bate van den Schout van den Bosch komen en in geval deze met den misdadiger transigeerde, dan moest hij den Heer en Vrouwe van Geffen of hunnen Schout er bij roepen en zoude dan de afkoopsom gelijkelijk tusschen hem en dien Heer en Vrouwe gedeeld worden, ook al waren dezen bij de transactie niet tegenwoordig geweest.

Den 26 April 1445 gaf Philips II (de goede) van Bourgondie, Hertog van Brabant, aan genoemden Heer en Vrouwe van Geffen de verklaring af, dat bij bezegelden brief, gegeven te Brussel 23 Februari l. l., hij zijnen lieven beminden „Peter van Best Godertssoon ende „Jouffrouwen Margrieten van Nuwelant, sijnre wittiger „gesellijnnen ende hoeren erven ende nacomelingen, „heren ende vrouwen tot Gheffen, had verleent ende „geconsenteert in der selver hoerre heerlijkheit te moegen „kiesen, setten ende eyden seven scepenen om mitten „selven hoeren schouthet die kennisse te hebben van alle „saken die aldair richt behoeven ende dair op vonissen „te rycken gelijc in anderen bancken dairomtrent boven „ende beneden gewoenlic is, welke voirs scepenen schul- „dich selen sijn hoer hoofd (advies n.l.) te halen als sy

„van enigen saken nyet vroet en weren (d. w. z. geen „verstand hadden) aen onse scepenen van den Bosch in „der tijt wesende, voir welke onse scepenen van den „Bosch men die oic sal moegen beroepen (appelleeren), „als partyen van hoeren vonissen nyet en content en „weren”, waarna de Hertog nog verklaarde, dat het altijd zijne zienswijze was geweest „dat in allen sake van ge- „nechte, het zy mit vuysten, stokken, zweerden, daggen, „langen messen of andere wapenen ende allen broeken „ende verboerten ende van allen quetsuren, leemden, „vredebrake ende andere, die voir. scepenen van Gheffen „recht selen doen ende vonissen wisen na den rechten „onser stat van den Bosch, dair sy te hoofde behoeven „gelijc voirs. is ende die broeken ende verboirten groeten „om ter executien gesteldt te werden gelijc ende in alle „der manieren men van den gelycken hanteert ende „hanteren sal inder selver onser stat, dair mit wy willen „dat sy hen selven reguleren nyettegenstaende die cos- „tumen, die in den bancken boven ende beneden om- „trent Gheffen contrarie sijn moegen”.

Met deze beide uitspraken was de kwestie nog niet uit, wie recht had op de goederen van een misdadiger die een misdaad buiten Geffen pleegde, doch daar goederen bezat, zooals o. a. blijkt uit eene arbitrale uitspraak van de Schepenen van den Bosch van 28 Juli 1485; het schijnt wel, dat de misdadigers destijds kapitalisten waren, zoo was men toen ter tijde begeerig naar de van hen verbeurd verklaarde goederen; het gold alstoen twee mannen, die eene Gerrit Voet te Nuland gedood hadden en te Geffen goederen bezaten. Op grond van de beide voormelde uitspraken stelden de Bossche Schepenen den Schout van Geffen ten behoeve van diens Heer in het gelijk.

Genoemde Peter van Best bezat te 's Hertogenbosch het op de Markt aldaar gestaan hebbend Hooghuis van Vladeracken en was gehuwd met Alveraede, dochter van Henrick Dickbier, van wie hij had

eene dochter Margriet van Best, die met huwde mr. Geert van Vladeracken Gheertzoon, ook schepenen van den Bosch, waardoor zij zoowel gezegd huis als de lage en middelbare heerlijkheid Geffen in diens familie bracht. Zij schonk hem o. a. een zoon Peter van Vladeracken, die als volgt door Gerard van der Marck, heer van Aremborg, als heer van Empel en Meerwijk met het huis Nuland en de lage en middelbare heerlijkheid Geffen in 1479, na doode van genoemden Peter van Best Gzn., beleend werd:

In den eersten heeft Peter van Vladeracken, Heere tot Geffen, van Heeren Gerrarden van der Marke, Heere van Armberg, als Heer van Empel ende Meerwijk dat huys van Nuland met vijftig mergen lands, die daer om dat huys gelegen sijn, aen die eene syde ter kercke waert, enz.

Item de voors. van Vladeracken, Heer van Geffen, heeft alnog ter leen van den voors. Heer van Empel ende Meerwijk de heerlijkheid van Geffen met haer toebehoiren.

Item de Tiende van Geffen, enz.

Item de wijnd ende rosmolen binnen de heerlijkheid Geffen, enz.

Genoemde Peter van Vladeracken had van zijne vrouw Sophia Heym, dochter van Gooswijn en Elisabeth de Cock van Neerijnen geen kinderen en overleed in 1504, waardoor het huis Nuland en de lage en middelbare heerlijkheid Geffen geërfd werden door zijnen broeder m^r Johan van Vladeracken, presidentschepenen van den Bosch. Deze had van zijne vrouw Anna van der Aa, dochter van Jan, vrijheer van Bokhoven en heer van Zegenwerp en Milheeze, en Maria Pels, een zoon Gerard van Vladeracken, ridder van St. Jan van Jerusalem en president-schepenen van den Bosch, die hem in 1532 als heer van het huis Nuland en de lage en middelbare heerlijkheid Geffen opvolgde. Den 23 Juni 1561 kocht hij van Philips II

„vangen alderhande wilt, volgens schepene brieven deser „stadt 's Hertogenbos, daeraff gemaect den 20^e April „1672, waartoe werd gerefereert". (Laatstbedoelde akte komt in de Bossche Schepenprotocollen niet meer voor; dientengevolge is het niet meer na te gaan op welken grond door den Raad en Leenhof van Brabant, met vernietiging van een vonnis der Leen- en Tolkamer te 's Hertogenbosch, Maximiliaan Anthonij baron de Ghistelles, majoor der Cavalerie ten dienste van de Republiek der Vereenigde Nederlanden, die gehuwd was met Anna Maria Henrietta Pelgrom de Bye, het eenig kind van genoemden Jonker, 22 Juni 1739 is kunnen veroordeeld worden wegens het doen jagen binnen het gebied der heerlijkheid Geffen.¹⁾

Voor Schepenen van 's Hertogenbosch werd 22 Februari 1704 de heerlijkheid Geffen met voorschreven toebehooren en onder voormelde voorwaarden van genoemde Curators gekocht door Maria Dorothea Smitsborn, weduwe van den raadsheer Hendrick Cramer, die, evenals al de anderen, welke in dien tijd heerlijkheden in Noord-Brabant kochten, van den Hervormden, althans Luthersehe godsdienst was. Haar genoemde man was ook nog secretaris van den Graaf van Nassau, gouverneur van 's Hertogenbosch en zal van uit Nassau met dezen aldaar gekomen zijn, alwaar hij 28 Juni 1684 het in de Ververstraat staand huis de Kroon kocht. Van zijne vrouw werd de heerlijkheid Geffen met toebehooren geërfd door hunnen zoon Johan Lodewijk Cramer, die nog in het Hertogdom Nassau geboren was en in 1740 Alida de Groulard huwde, welke tengevolge zijn kinderloos overlijden van hem de heerlijkheid Geffen met met apen dependentiën erfde. In 1747, tijdens den Oostenrijkschen Successie-oorlog, vroeg zij aan den Raad van State vrijdom voor inkwartiering voor haar „adelijk casteel

1) Hij had 21 April 1735 er laten jagen door Direk, zijnen koetsier en Arnoldus, zijnen lijfknecht, die op de vraag van den jaechtopziener der Vrouwe van Geffen, waarom hun heer zelf niet joeg, antwoordden: 't was mijnheer te koud; hij was verleden Dinsdag in het veld geweest en daar had hij groote koude geleden.

en leenhoff van Geffen" te Nuland bij een request, dat afgedrukt staat in dit Tijdschrift XXVI p. 100 en waarop goedgunstig werd beschikt. Zij overleed kinderloos in 1778, na bij haar testament de heerlijkheid Geffen te hebben vermaakt aan hare moeizegster Wilhelmina Charlotta de Suarz douairière van Thomas de Suarz en dochter van Otto en Magdalena de Groulard. Een 21e December 1778 werd deze door den Raad en Leenhof van Brabant met de hooge heerlijkheid van Geffen verleid en den 20 September 1780 beleenden m^r Johan Abraham van Thye Hannes, stadhouder, Johan Adriaan Esser en Bartholomeus Nicolaas Pyll, leenmannen van den Leenhove van Empel en Meerwijk, in den naam en van wege Johan Willem Hannes,¹⁾ heer dezer heerlijkheden, haar met „het Huys van Nieuwland met twaalf morgen lands", enz. Zij hertrouwde in 1781 te Geffen met m^r Gerbrand Verster, griffier van Maasland en advocaat te 's Hertogenbosch. Volgens Jhr. m^r H. B. Martini t. a. p. blz. 172 deed zij, toen Staats-Brabant onder de Fransche overheersching was gekomen, dit kasteel „slopen, zoo dat er op dit oogenblik (1844), behalve eene met oude muren omringde aardhoogte, niet van over is dan de nederhuizinge met het torentje, thans de woning van eenen landbouwer en een jagt-vertrek, ten gerieve van den tegenwoordigen vrijheer van Geffen ingerigt". De afbeelding, die hij aldaar van dat kasteel gaf, doet zien dat het een prachtig kasteel moet geweest zijn;²⁾ thans is er niets meer van over dan de singelgracht.

De echtelieden Verster voornoemd vestigden zich vervolgens te 's Hertogenbosch metterwoon in een huis, dat te 's Hertogenbosch in de Gansepoort stond. Na hunnen

1) Hij kocht 5 Aug. 1780 van Herman Esser het heerenhuis Diezezicht, staande te Empel aan den Diezekant tegenover Engelen (Schepenreg. van Empel no. 10 p. 207).

2) Het staat ook nog afgebeeld in: Afbeeld. van kerken, kasteelen, enz. in Oostel. N. Brabant te stuk p. 14.

3. Het bestaande gemeentewapen: ruim 160 jaar oude fouten.

Het nevenstaande wapen van de gemeente Geffen werd op 16 juli 1817 bevestigd. In de beschrijving lezen we: "van lazuur, beladen met een heiligenbeeld, houdende in deszelfs handen een Kerk, geplaatst onder een kerkboog en vergezeld ter wederzijde van een oud Schildje van goud,

het eerste beladen met drie kruisen en het tweede met twee hoofden en een vogel, alles van lazuur".

Naar alle waarschijnlijkheid is het wapen een rekonstruktie naar een oud en onduidelijk zegelstempel, waarvan de kleurstelling bovendien onbekend was. Het laatste probleem heeft men opgelost door de zogenoemde koningskleuren -goud en blauw- toe te passen; deze kleuren sieren de meeste gemeentewapens in Nederland. Naar de afbeeldingen op het zegelstempel zal zeker onderzoek zijn verricht, maar het resultaat is dermate dat ruim 160 jaar later door diverse personen moet worden vastgesteld, dat de figuurtjes op de beide 'zijschildjes' van het Geffense wapen onjuist zijn.

Voorts is het, vanuit het gezichtspunt van de heraldiek, een vreemde zaak, wanneer een wapen de afbeelding van een heilige draagt. Strikt genomen, had de heilige-in-kwestie, Maria Magdalena (beschermheilige van de parochie Geffen), alleen door middel van een symbool mogen worden afgebeeld, bijvoorbeeld middels een balsempotje (Maria Magdalena ging naar het graf van Christus om hem te balsemen).

Agendapunt: 6

Aan de raad der gemeente Geffen.

Onderwerp:
gemeente-wapen.

Reeds vele jaren en in steeds toenemende mate bereiken ons verzoeken om informatie omtrent het gemeente-wapen.

Zoals u bekend is, berust ten gemeentehuize een wapendiploma, dat is afgegeven door de Hoge Raad van Adel en waarop de volgende beschrijving voorkomt:

"Zijnde van lazuur, beladen met een heiligenbeeld houdende in deszelfs handen een kerk, geplaatst onder een kerkboog en verzeld ter wederzijde van een oud schildje van goud, het eerste beladen met drie kruisen en het tweede met twee hoofden en een vogel, alles van lazuur".

Het aldus ontworpen wapen is destijds slechts voorlopig vastgesteld, waarschijnlijk omdat toen reeds vragen rezen over de juistheid van dit wapen.

Inmiddels zijn ruim 160 jaren verstreken maar vanuit geen instantie is druk uitgeoefend om tot een meer definitieve vaststelling van het gemeentewapen te komen.

De toegenomen belangstelling voor de heraldiek en de steeds weer terugkerende vragen naar afbeeldingen van en betekenissen van de emblemen in het wapen hebben ons kritisch gemaakt terzake die emblemen (figuren) in en de historische getrouwheid van het bestaande wapen.

Een en ander leidde zowel intern als extern tot nadere studies.

Thans bestaat algehele eenstemmigheid over het navolgende:

- a. de kleurstelling van het in 1817 vastgestelde wapen in de zogenaamde koningskleuren (blauw en geel) duidt erop, dat geen oorspronkelijke kleuren bekend waren;
- b. het in 1817 vastgestelde wapen is naar zijn vorm ontleend aan een oud en onduidelijk zegelstempel, waardoor "vertekeningen" zijn opgetreden. Deze "vertekeningen" hebben tot een beschrijving geleid, die de historische werkelijkheid geweld aandoet.
- c. als vaststaand en uiterst aannemelijk kan worden aangenomen dat:
 - het heiligenbeeld in de diplomabeschrijving ondanks het mannelijk uiterlijk, versterkt door het attriboot, een voorstelling moet zijn van de H. Maria Magdalena, sinds eeuwen patrones van de parochie Geffen;
 - het door haar gedragen attriboot niet een kerkgebouw (typisch voor mannelijke kerkleraren of belijders), maar een balsemvaas moet zijn;
 - de rond het heiligenbeeld getekende "kerkboog" oorspronkelijk een gotische nis met sierranken was, waar geen kaarsen op passen;
 - de bijschildjes herinneringen oproepen aan de historie van het dorp Geffen en het adellijke geslacht, dat erover heeft geheerst.

Alles wijst erop, dat de "kruisen" op het rechterschild vertekeningen zijn van de "molenijzers", voorkomend in het wapen van de Vladerackens, die lange tijd hebben geheerst over Geffen (en Nuland) en dat de "hoofden" in het linkerschild vertekeningen zijn van "rozen", welke eveneens worden aangetroffen in het wapen van de adellijke familie, voornoemd;

- het zogenaamde vrije kwartier, dat één der hoofden of rozen op het linkerschild bedekt en beladen is met een vogel in zijn betekenis erg onzeker is.

Geruime tijd heeft een impasse bestaan tussen adviseurs en ons college enerzijds en de commissie voor Algemene en Bestuurlijke Zaken anderzijds. Deze werd veroorzaakt door de vraag of de H. Maria Magdalena in het wapen als "beeltenis" moest worden opgenomen danwel met haar symbool "de balsemvaas".

De heraldische regels zoals die in de Middeleeuwen golden verboden de afbeelding van heiligen in een wapen door een beeltenis. Dit werd strijdig geacht met het respect voor de heilige, die men destijds niet wilde blootstellen aan de speren en pijlen van tegenstanders. Daarom verkoos men inplaats van de beeltenis van een heilige in het wapen een bij hem of haar passend symbool.

Genoemde commissieleden hebben de vrees uitgesproken dat de bevolking van Geffen de vervanging van het heiligenbeeld door haar symbool als profaan zal ervaren omdat zij de symboliek van de balsemvaas niet zou vatten.

In de discussie rond het wapen is erop gewezen dat een wapen in de 20ste eeuw een andere functie heeft dan in de middeleeuwen:

dat het niet meer behoort tot de uitrusting van een krijgsman maar het herkenningsteken is van een gemeenschap (de gemeente) en dat de opname van een heilige in het beeld nu niet als heiligschennend wordt gezien maar als "erend" en het juist van gebrek aan eerbied getuigt een schutspatroon, die eeuwenlang in het schild een centrale plaats heeft ingenomen, daaruit te halen en te vervangen door een attribuut, dat niets-zeggend is.

Met inachtneming van het vorenstaande hebben wij een ontwerp-tekening doen laten vervaardigen, dat wij voor advies hebben toegezonden aan de Hoge Raad van Adel. Deze Raad heeft ons bij schrijven van 15 oktober j.l. medegedeeld zich te kunnen verenigen met het ontwerp-wapen waarvan de omschrijving dient te luiden als volgt:

"gedeeld: I doorsneden; a in goud drie rozen van keel; b in zilver drie molenijzers van keel; II in azuur het beeld van de heilige Maria Magdalena van goud. Het schild gedekt met een gouden kroon van drie bladeren en twee parels".

Wij stellen u voor de Kroon te verzoeken het wapen van de gemeente Geffen vast te stellen overeenkomstig het bij dit voorstel behorend en ter inzage liggend model met de daarbij behorende omschrijving.

Geffen, 6 december 1984

Burgemeester en wethouders van Geffen,
de sekretaris, de burgemeester,

P.J. van Santvoort P.J.A. Schwiebbe

Agendapunt 6.

Onderwerp: gemeente-wapen.

De raad der gemeente Geffen;
gezien het voorstel van burgemeester en wethouders d.d.
6 december 1984;
gelet op de gemeentewet;

besluit:

Hare Majesteit de Koningin te verzoeken voor de gemeente Geffen een nieuw wapen vast te stellen overeenkomstig het bij dit besluit behorende ontwerp en met de navolgende beschrijving:
"Gedeeld: I doorsneden; a in goud drie rozen van keel; b in zilver drie molenijzers van keel; II in azuur het beeld van de heilige Maria Magdalena van goud. Het schild gedekt met een gouden kroon van drie bladeren en twee parels."

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad der gemeente Geffen d.d. 13 december 1984.

De raad voornoemd,

 ,voorzitter.

 ,sekretaris.

WIJ **B**EATRIX, BIJ DE GRATIE GODS,
KONINGIN DER NEDERLANDEN,
PRINSES VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

25 MAART 1985

no. 13

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 18 maart 1985, nr. B85/302, directoraat-generaal Binnenlands Bestuur;

Gezien het verzoek van burgemeester en wethouders van Geffen van 10 januari 1985, kenmerk vZ/JH -2.07, tot verlening van een nieuw wapen aan die gemeente;

G e l e t o p het besluit van de Soevereine Vorst van 24 december 1814, nr. 32 en het koninklijk besluit van 23 april 1919, Stb. nr. 181;

De Hoge Raad van Adel gehoord;

HEBBEN GOEDGEVONDEN EN VERSTAAN:

Aan de gemeente Geffen een wapen te verlenen, waarvan de beschrijving luidt als volgt:

"Gedeeld; I doorsneden; a in goud drie rozen van keel; b in zilver drie molenijzers van keel; II in azuur het beeld van de heilige Maria Magdalena van goud. Het schild gedekt met een gouden kroon van drie bladeren en twee parels".

Onze Minister van Binnenlandse Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

's-Gravenhage, 25 maart 1985

(get.) B E A T R I X

Met kroon - wit

DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

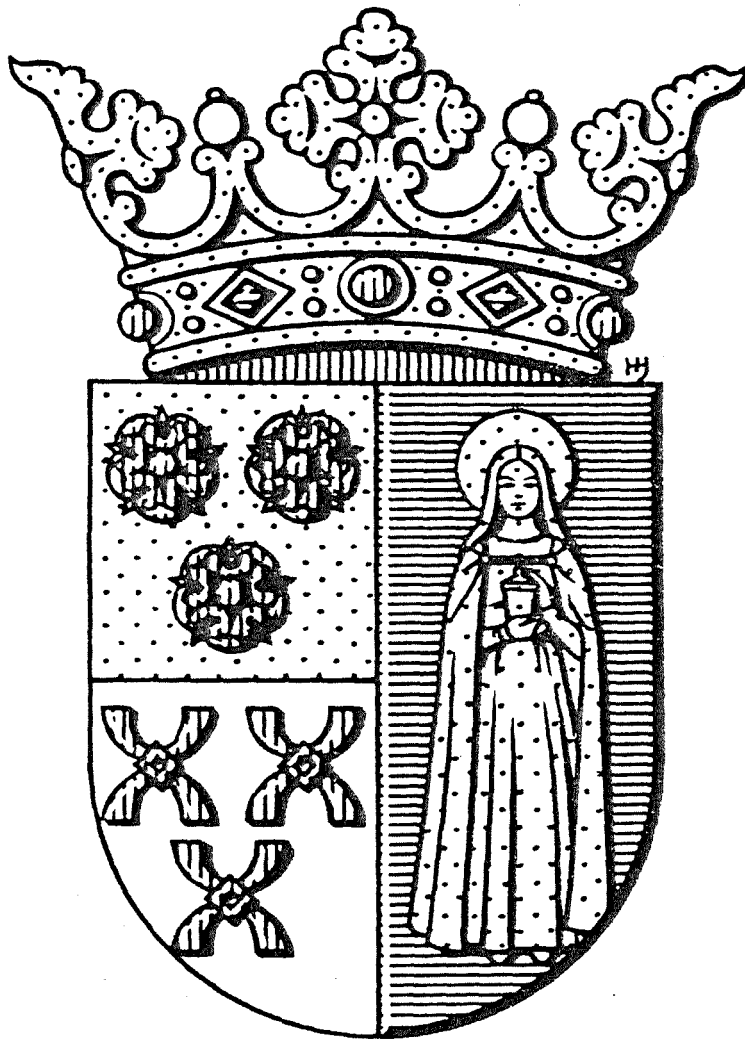
(get.) RIETKERK

Overeenkomstig het oorspronkelijke,
HET HOOFD ALGEMENE SECRETARIE VAN HET
MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN,

M. J. van Gruijthuisen

N.B. Berghem is: Informatie gids Berghem, 1903, pag. 10.

Muland: datum wapendiploma, 16-7-1817.

GEFFEN

(mijnne wapen)

Het nieuwe wapen van de gemeente Geffen.

Bij besluit van de Hoge Raad van Adel van 16 juli 1817 is als wapen van de gemeente Geffen bevestigd: Zijnde van lazuur beladen met een heiligenbeeld, houdende in deszelfs handen een kerk, geplaatst onder een kerkboog en verzelfd ter wederzijde van een oud schildje van goud, het eerste beladen met drie kruizen en het tweede met twee hoofden en een vogel, alles van lazuur. Blijkens zijn schrijven van 13 maart 1815 werd dit wapen „zedert onheugelijke tijden” gevoerd en er werd een tekening van een zegel meegezonden dat het omschrift had: Gemeentens dorps zeegel van Geffen. Van

kleuren werd geen melding gemaakt, zodat — zoals te doen gebruikelijk — het wapen bevestigd werd met de Rijkskleuren.

Een onderzoek naar de voorstellingen in dit wapen leverde het volgende op. Met de heilige wordt ongetwijfeld de patroonheilige van de parochiekerk, de H. Maria Magdalena, bedoeld. Deze dient dus een vrouwelijke heilige met als attribuut een balsemvaas te zijn.

De oudste bekende bezitter van de heerlijkheid Geffen is *Margriet van Nuweland* (1ste helft van de 15de eeuw), wier familie vermoedelijk al eerder hiermee is beleend. Door haar huwelijk met *Petrus van Best* kwam Geffen aan deze familie. Hun dochter, eveneens *Margriet* genaamd, trouwde Mr. *Geert van Vladeracken* en op deze wijze kwam de heerlijkheid ca. 1470 in het bezit van de *Van Vladeracken's*, hetgeen tot 1628 zo zou blijven. Het wapen *Van Nuweland* of *Nuland* is in goud drie rode rozen. Een Bossche familie *Van Best* voerde blijkens Rietstap: in rood drie zilveren ruiten, de eerste ruit bedekt door een zilveren vrijkwartier, waarin een zwarte vogel. Het Brabantse geslacht *Van Vladeracken* voerde in het algemeen: gevierendeeld; I en IV in zilver drie rode molenijzers; II en III in goud drie rode rozen (de Noordhollandse gelijknamige familie voert blijkens Ned. Patriciaat 1937 ook dit wapen, maar de kwartieren verwisseld). Uit deze heraldische gegevens kan geconcludeerd worden, hoe het dorpswapen van Geffen er in werkelijkheid uit zou dienen te zien. De gemeente stelde er met nadruk prijs op niet alleen het attribuut van Maria Magdalena op te nemen, maar de gehele heilige.

Bij Kon. besluit van 25 maart 1985, no. 13, werd daarom aan Geffen een wapen verleend met de volgende omschrijving: Gedeeld; I doorsneden; a in goud drie rozen van keel; b in zilver drie molenijzers van keel; II in azuur het beeld van de heilige Maria Magdalena van goud. Het schild gedekt met een gouden kroon van drie bladeren en twee parels.

MR. O. SCHUTTE.

Het wapen van het Waterschap Noord-Veluwe.

Het Waterschap Noord-Veluwe is ontstaan door samenvoeging van de Polderdistricten Arkemheen te Nijkerk en Noordwest-Veluwe te Elburg onder toevoeging van tussengebied en aangrenzend gebied (onder andere het stroomgebied van de Hierdense beek).

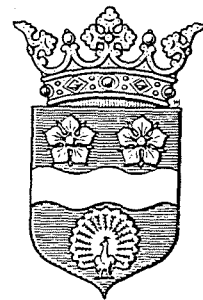
De Polderdistricten hadden eenzelfde oorsprong: in 1356 had *Reinald III* hertog van *Gelre* de „gemene” geërfd van Putten en Nijkerk het recht verleend hun landen, bekend staande als *Erchemede* met een dijk tegen het zeewater te beveiligen, in 1359 verleende hij hetzelfde recht aan de „gemene” geërfd van Elburg en Doornspijk.

Bij Koninklijk besluit van 25 juni 1965, no. 10, was het volgende wapen aan het Polderdistrict Arkemheen verleend: Gedeeld: I. In sinopel een omgewend springend hert van goud (Putten); II. In azuur een leeuw van goud, gekroond van hetzelfde, in de rechtervoorklauw houdende in schuin-linkse stand een ontbloot kromzwaard van zilver, met gevest van goud (Nijkerk); en een schildhoofd van azuur onder-

verleend: Gevierendeeld: I. In zilver (het gebied onder Doornspijk); II. In mispelbloem van zilver met een hart van zilver (het gebied onder Harderwijk); III. In sinopel een gebied onder Ermelo); IV. In zilver drie sinopel, staande 2 en 1 (het gebied onder een hartschild van azuur een zespuntig gebied onder Elburg en tevens Elburg district). Het schild gedekt met een gouden kroon van drie bladeren en twee paarlen.

Er viel uiteraard niet te denken aan samenvoeging van deze beide wapens, zodat de geografische gesteldheid heraldische problemen opleverden. Aangezien het kwartier van de Arnhemse stadszegel zegelde was de a van Arnhem ook geen geschikt symbool juist de noordelijke Veluwe omvat.

Voor representatie in een wapen kwam de merkning: de driedeling ontleend aan de waterschap is opgebouwd (een duidelijk het waterstaatkundige karakter te onderscheiden met Gelders symbool (de mispelbloem) malige polderdistricten en een witte polder van de bewoners van kasteel Staveleer brengend om de hertog van Gelre van voorzien voor zijn helmteken, voor het gebied.

Bij Koninklijk besluit van 25 maart 1985, no. 14, is daarom aan het Waterschap Noord-Veluwe een wapen verleend, welke de volgende omschrijving heeft: In azuur een leeuw van zilver, vergezeld van mispelbloemen van zilver, beneden van zilver een kende pauw van zilver met een gouden kroon van drie bladeren en twee parels.

Het „gerestaureerde” wapen van Tietjerksteradee

Op 22 november 1984 nam de gemeenteraad van Tietjerksteradee een besluit, dat misschien uniek is in Nederland. De raad heeft toen genomen:

- het vaststellen van zestien dorpswapens;
- het beschikbaar stellen van een kroon van een boekje in kleur betreffend de dorpsvlaggen,
- het aanvragen van wijziging van het wapen van Kroon,
- het vaststellen van een nieuwe gemeenteraadswaarde;
- het doorvoeren van deze wijzigingen alleen in voorkomende gevallen.

Willem van Ham

Van: "Martien Veekens" <Martien.Veekens@bhic.nl>
Aan: "Willem van Ham" <w.van.ham2@kpnplanet.nl>
CC: <hanspennings.oss@gmail.com>; <hans.pennings@gemert-bakel.nl>; <hanspennings@hetnet.nl>; "Hopstaken, Joss" <j.hopstaken@roosendaal.nl>; <leijtenhooijen@zonnet.nl>
Verzonden: maandag 26 september 2011 16:07
Onderwerp: Geffen en Vinkel

Beste Willem,

In afwachting van de reactie van de heer Paul Spanjaard ten aanzien van het sterk uitgebreide Oss kom ik alvast even terug op je mail aangaande Geffen/Vinkel.

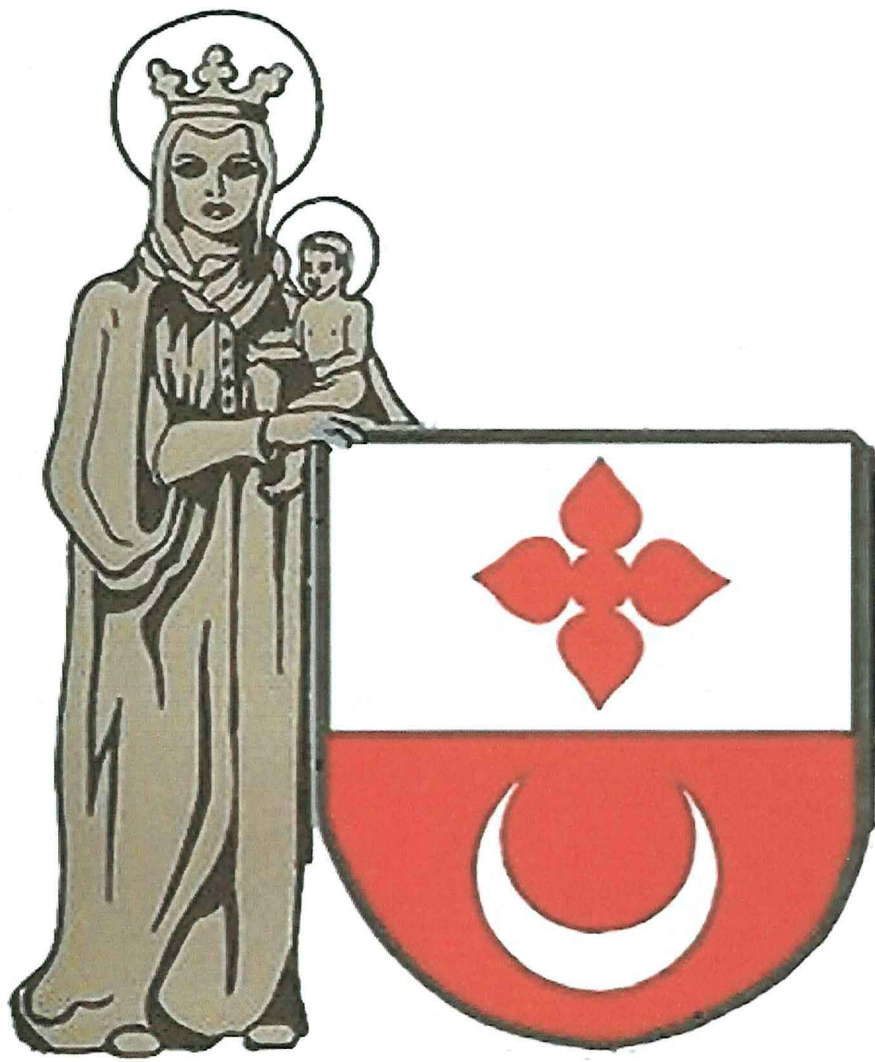
Je stelt dat Geffen een heel mooi wapen had/heeft, "daar mankeerde niet veel aan". Die gedachte kan ik echter niet geheel onderschrijven. Waarom moeten er drie Gelderse rozen in het wapen staan i.p.v. drie Maaslandse vierbladen. Waarom moet Magdalena in het wapen staan i.p.v. de Heilige Trudo. Waarom zou men niet het volledige wapen Van Vladeracken voeren en de H.Trudo daarnaast als schildhouder?

Vinkel was in het verleden geen nederzetting van de Wilhelmiëten. Wel woonden er al omstreeks 1195 monniken c.q. kluizenaars die zich 50 jaar later naar 's-Hertogenbosch begaven naar het sinds 1205 aldaar bestaande klooster Porta Coeli om zich vervolgens aan te sluiten bij de nieuwe Wilhelmiëtenorde van Willem van Basel (de Baselaars). Later zouden de Baselaars vertrekken naar het klooster der Wilhelmiëten in Huijbergen. De keuze voor de Baselaars en het feit dat tussen 1340 en 1450 het Bossche klooster nog over goederen in Monicks-Vinkel beschikte en de toponiemen Munikesstraat en Fratershoeven rechtvaardigen echter wel enigszins een relatieduiding met de orde in Huijbergen, die klaarblijkelijk op haar beurt weer relaties onderhield met de Wilhelmiëten in Frankrijk.

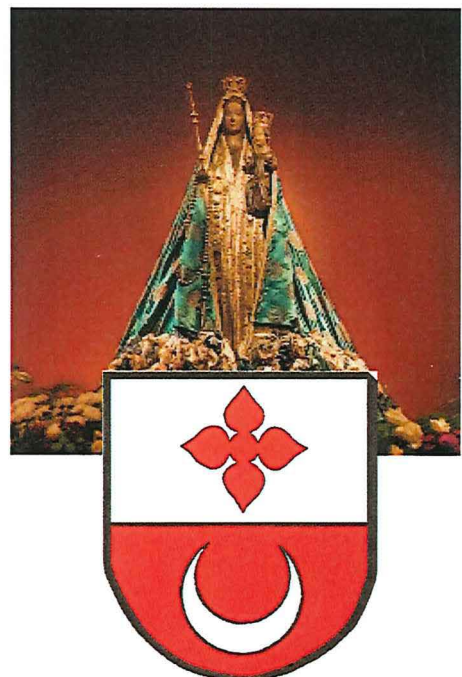
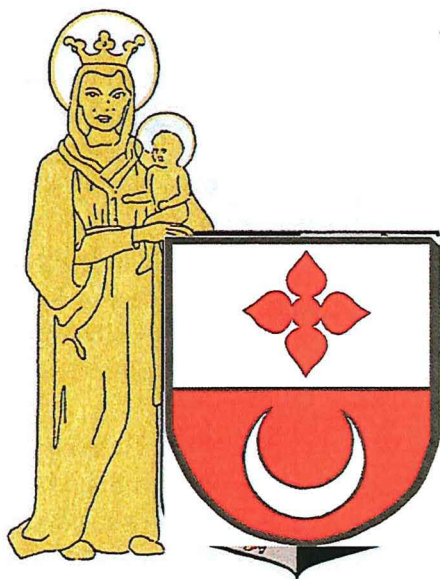
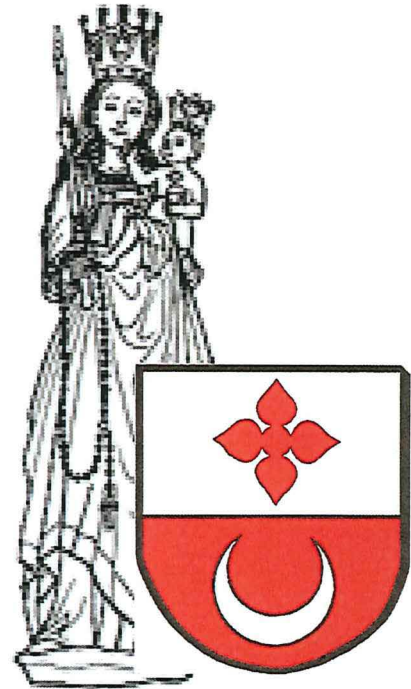
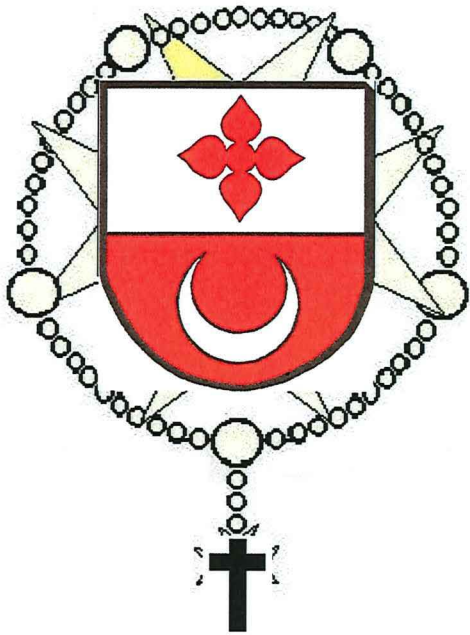
De symbolen die voor een Vinkels wapen in aanmerking zouden kunnen komen zijn dan verwijzingen naar het uit de 15e eeuw stammende wapen van de orde (Franse leliën en wassenaars) en het sinds geruime tijd erkende streeksymbool (het Maaslands vierblad). Als schildhouder mag het officieel in 1884 ingestelde kerkdorp vanzelfsprekend de parochieheilige voeren. Om daarvoor Willem van Basel of zelfs Willem van Malaval nog te gebruiken lijkt mij weinig zinvol.

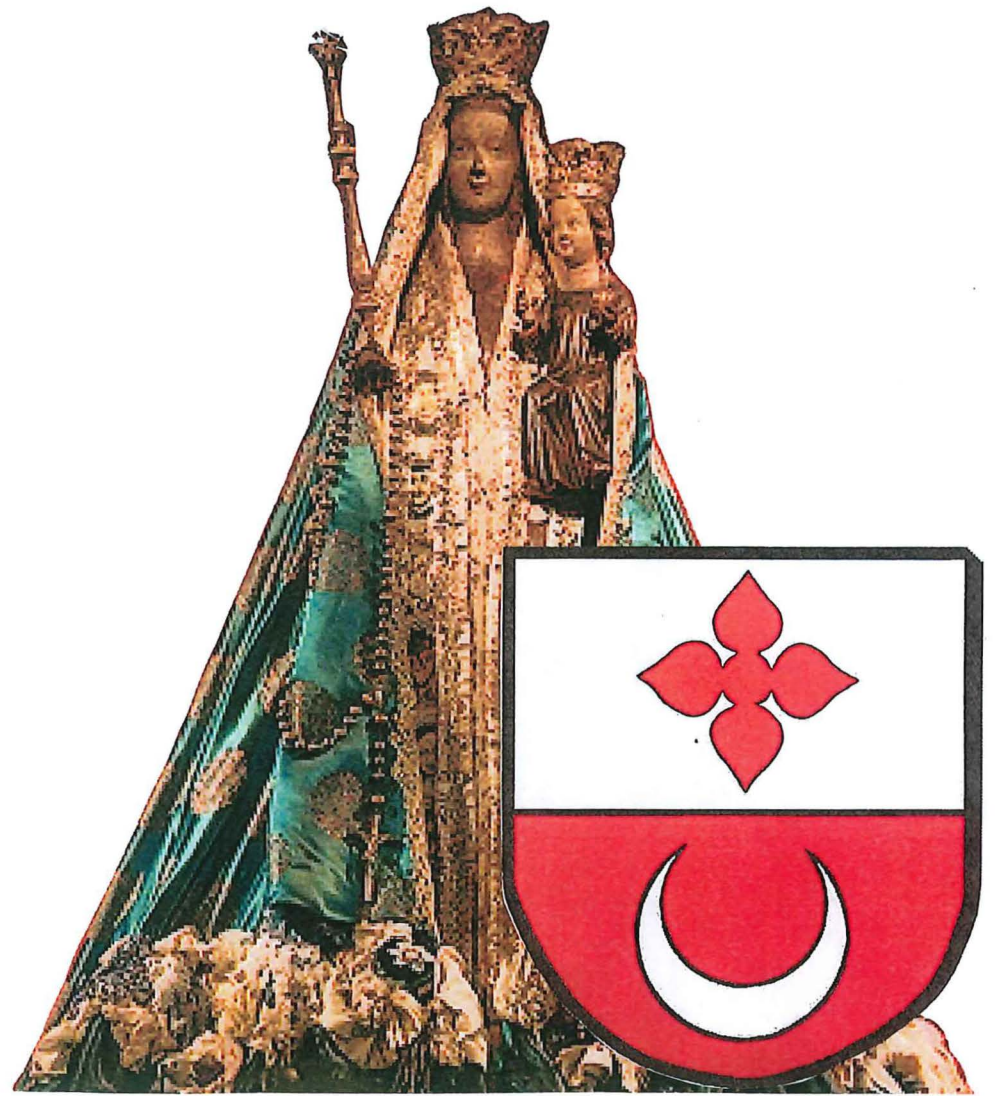
Blijft een vraag over de vormgeving van de wassenaars. Op het oudst bewaarde zegel van de Wilhelmiëten te Huijbergen zie ik liggende wassenaars. Op het zegel met de afbeelding met Willem van Malaval zijn ze gewend. Archivaris Smit spreekt in 1928 over drie rechtsgewende wassenaars. Jij spreekt van drie zilveren liggende wassenaars.

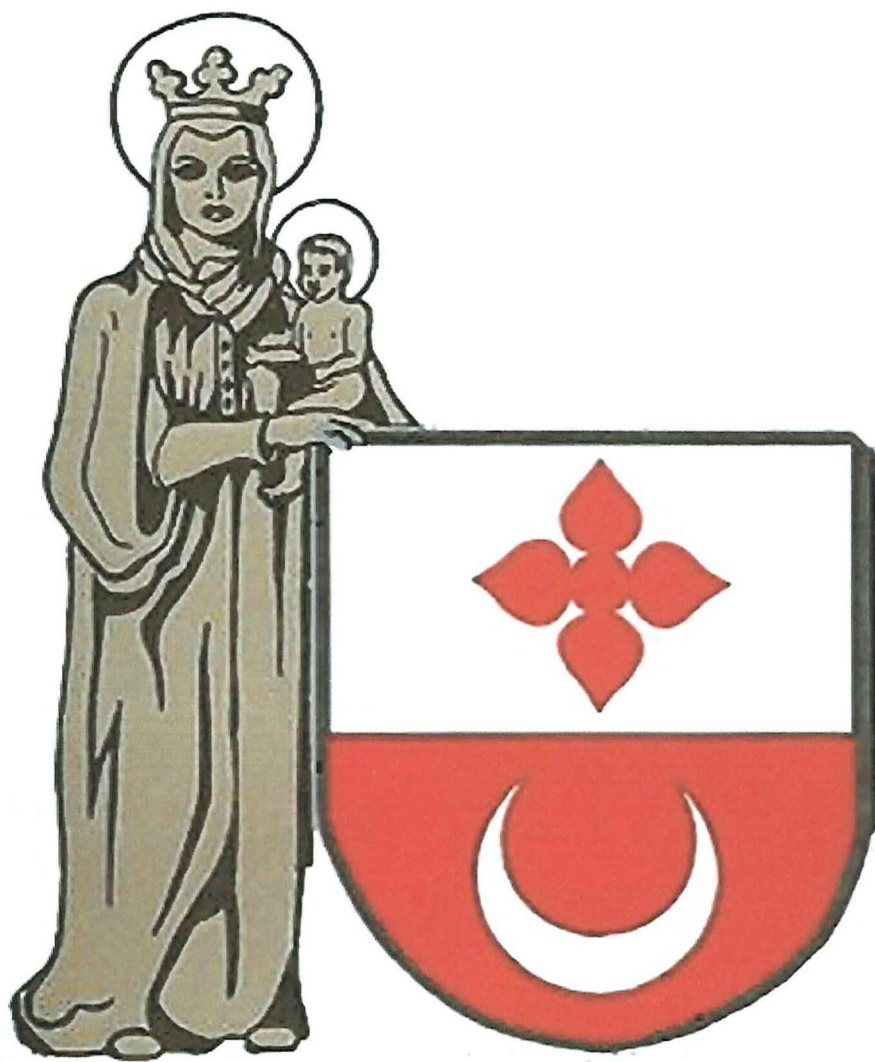
Zowel Geffen als Vinkel hebben heemkundige verenigingen. Na de

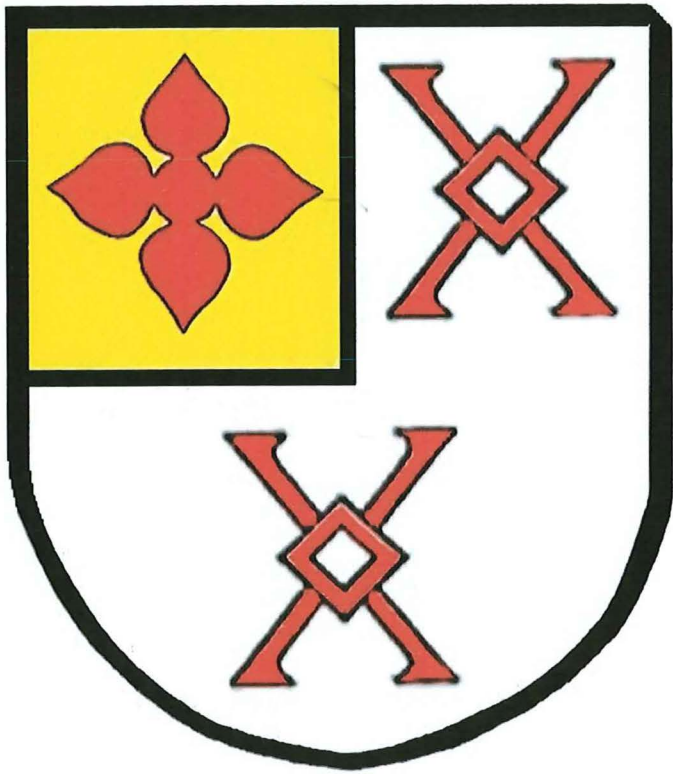

Wapen Vinkel

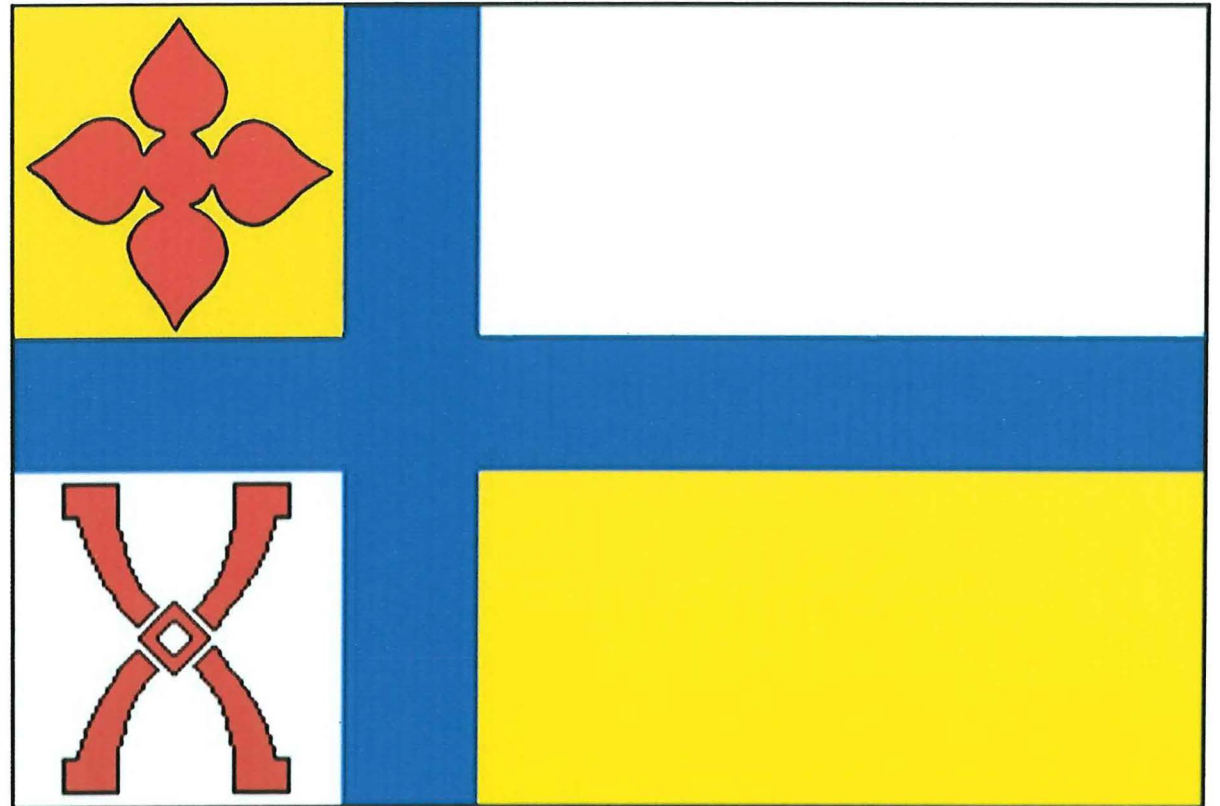

Dorpswapen Geffen

Dorpsvlag Geffen

Willem van Ham

Van: "Willem van Ham" <w.van.ham2@kpnplanet.nl>
Aan: "Martien Veekens" <Martien.Veekens@bhic.nl>
Verzonden: donderdag 29 september 2011 9:11
Onderwerp: Re: E-mail met bijlage (attachment): raam%204.jpg
 Beste Martien,

Als je de dorpswapens in de gemeente Maasdonk vastgelegd wil zien, mag je Geffen niet overslaan.

Gewoon een positief memootje naar de heemkundekring en indien nodig een gesprekje met een actief kringlid lijkt me voldoende om ze al dan niet over de streep te krijgen. De revolutie hoeft niet in Geffen te beginnen. Ik snap niet hoe je er bij komt dat ik het idee zou hebben om wie ook tegen de borst te stoten, zoals je wat bewogen opmerkt. Die 'borst' kan er overigens best tegen, heb ik gemerkt. Redelijk geformuleerde vragen of opmerkingen moeten onder volwassenen kunnen, vind ik. Als iemand de geestelijke vader van het wapen is (of zich als zodanig ziet), zal hij er voldoende van weten, en kunnen we nog wat van hem leren. Deze erudiete man weet als vroegere streekarchivaris zeker meer van het Trudo-raadsel. Of heeft een geestelijk schrijver als Schutjens het uit den duim gezogen? Sinte Maria Magdalena is mij sympathieker dan die schimmige Trudo; zij is nog steeds kerkpatrones van Geffen en daar een populaire figuur, zoals op webpagina's te zien is. Ze oefende dan ook een aardig, mensgericht beroep uit. Als vriendengeschenk bracht ze ooit een kruik met lekker geurtje mee, las en hoorde ik in een ver verleden... bijbelser kon het niet. En ook toen waren er zure omstanders, die overal op wilden bezuinigen.

Groetjes van
 Willem

----- Original Message -----

From: [Martien Veekens](#)
To: [Willem van Ham](#)
Sent: Wednesday, September 28, 2011 2:13 PM
Subject: RE: E-mail met bijlage (attachment): raam%204.jpg

[Beste Willem,](#)

[Dat raam uit de Magdalena-kerk \(geplaatst na de kerkrestauratie\) was me eerder al opgevallen.](#)

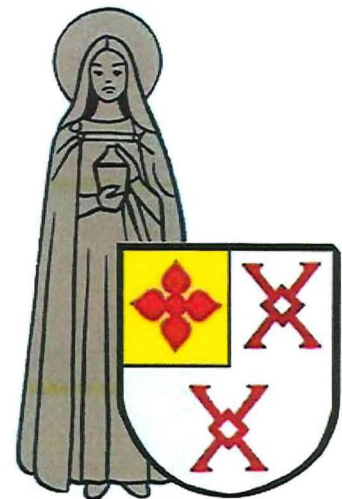
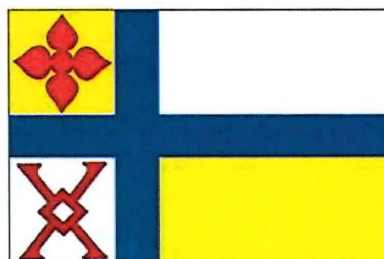
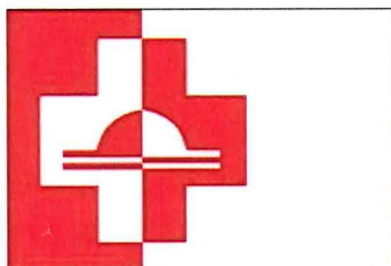
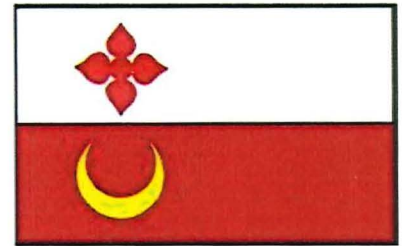
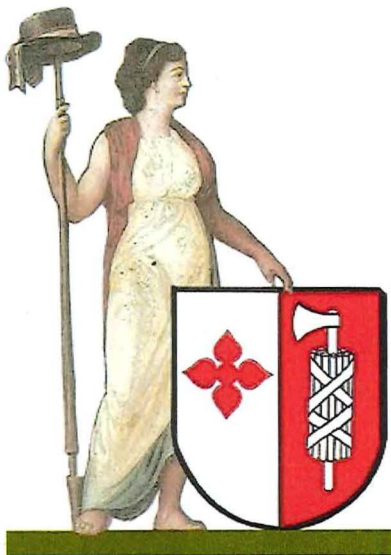
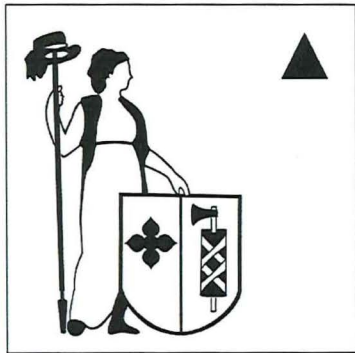
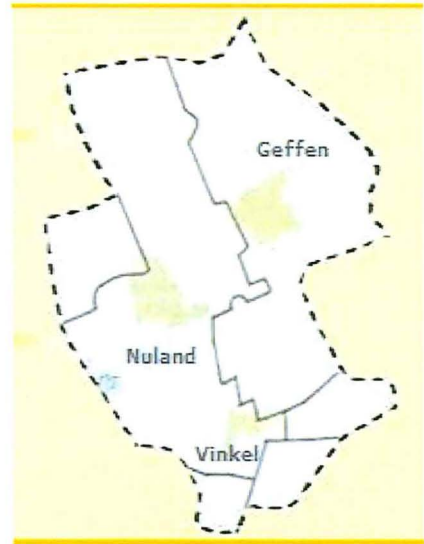
[Misschien moet ik me verder maar niet met het niet-geheel-correcte wapen van Geffen bemoeien.](#)

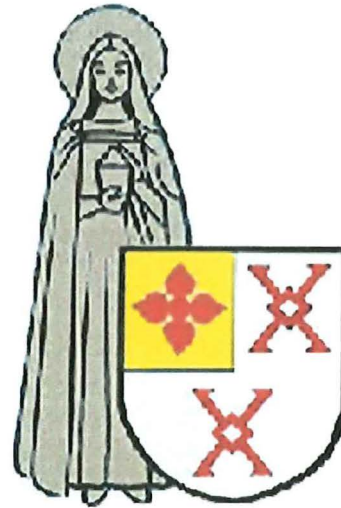
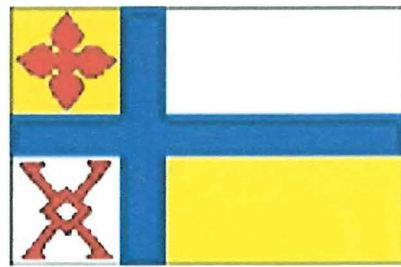
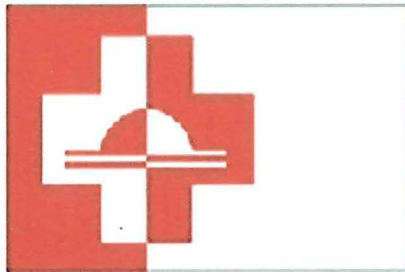
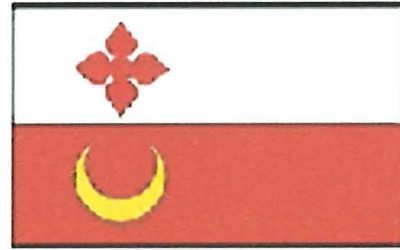
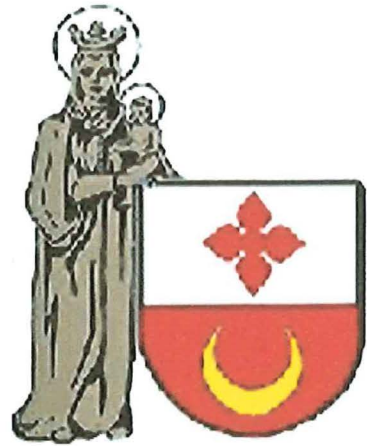
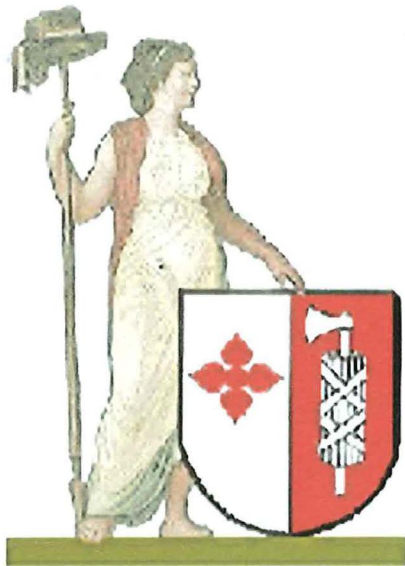
[Om Henk Buijks tegen de borst te gaan stoten lijkt mij immers ook niet zo'n goed idee.](#)

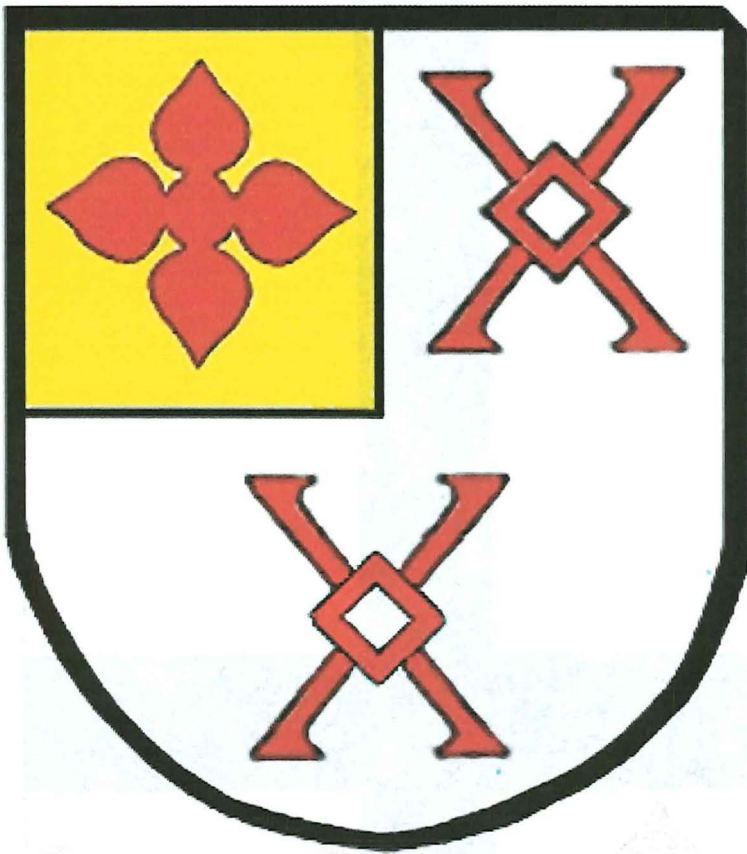
[Bedankt voor je mail en tot volgende week vrijdag in het BHIC.](#)

29-9-2011

*agenda
nr. 9*

Uw bericht kan nu met het volgende bijlagen of koppelingen worden verzonden:

Vinkel1.jpg

Beste Martien,

Wat ik in de vorige mails over de schildhouders heb geschreven geldt bij Geffen in dubbele mate. Maria M. houdt het schild niet vast en ondersteunt het niet. Het schild is slechts op een nader te omschrijven breedte voor haar geplaatst. Haar beeltenis vind ik ook mooi, met de opmerking dat je van een andere tekenaar nooit precies dezelfde weergave mag en kunt verwachten. Uiteraard is ook hier een natuurlijke kleurkeuze gewenst.

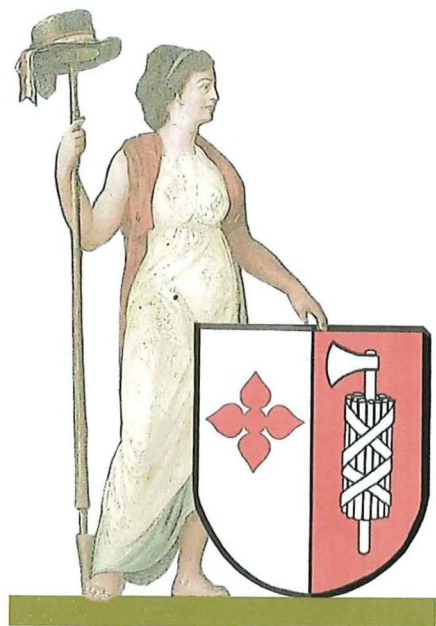
Wie zwijgt stemt toe en hoewel het mijn voornemen was om de schilden in een volgende mail te behandelen, wil ik je even uit de droom helpen wat dit betreft. In het wapen van Vinkel is de wassenaar van zilver, terwijl hij in het Sint-Willems (orde-) wapen doorgaans van goud is. Je zou kritiek van zekere zijde kunnen vermijden door dit metaal ook hiervoor te kiezen. Men zou namelijk kunnen zeggen dat het hier een Turks symbool betreft. Iedereen kent de rode vlag van dat land. Heraldisch interessant zou de keuze kunnen zijn voor drie gouden wassenaars op een rood schild, waarbij die heraldisch rechtsboven door het vrijkwartier met het vierblad bedekt wordt. Het verband met Willem van Maleval en de Willemsorde wordt zo duidelijker. Mooi kan ook zijn een driedeling: boven gedeeld: I in zilver het vierblad II blauw bezaaid met gouden lilies, III beneden rood met één liggende gouden wassenaar, de hoorns omhoog.

Wat Geffen aangaat zie ik op diverse sites het van goud en zilver gevierendeelde familiewapen Vladeracken met de rode rozen respectievelijk de rode molenijzers. Je zou derhalve bijvoorbeeld een driedeling kunnen kiezen: boven I het vierblad als boven; II in goud één of drie rozen naar keuze III beneden in zilver één of drie molenijzers. Jouw voorstel lijkt teveel op het wapen Breughel, wat tot misverstanden kan leiden.

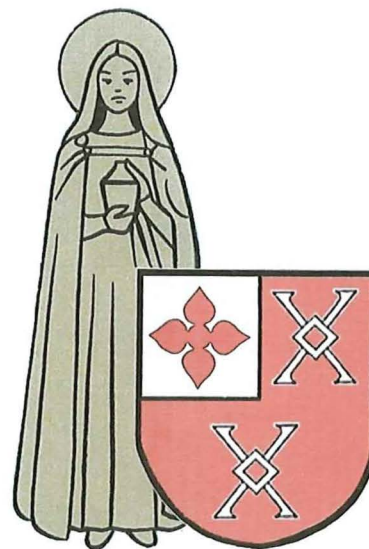
Wat Nuland aangaat lijkt het me een gelopen race; alleen dient de dame duidelijker uitgelijnd te worden, het is nu teveel een schilderijtje.

Als je dit allemaal verwerkt hebt, kom ik in een volgende mail met mijn slotpleidooi. Ondertussen ga ik even mr. Bram M. raadplegen, die heeft nu toch weinig omhanden. Zo staan wij sterker door strijd (wapenspreuk van de stad Rotterdam)

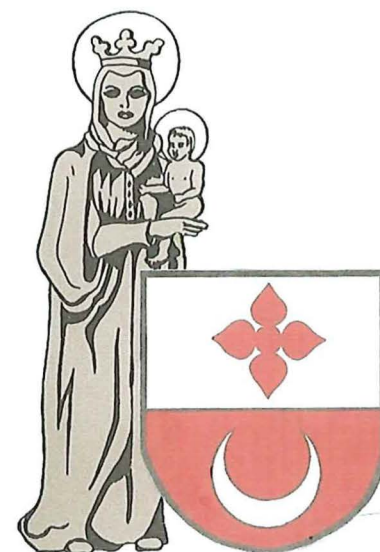
Met een vriendelijke groet,
Willem van Ham

NULAND

GEFFEN

VINKEL

Geffen - V

Op 4-11-2012 14:21, Martien Veekens schreef:

Beste Willem,

Ik ben verheugd dat je je reactie enkel tot de vrouwelijke schildhouders beperkt. Hopelijk kun je wel instemmen met de symbolen die een plaats op de schilden hebben gekregen.

Voor Geffen heb ik geheel bewust de Maria Magdalena uit het een aantal decennia geleden nieuw ontworpen wapen gebruikt, vooral om een stuk herkenning en erkenning te kunnen behouden. Een afbeelding in natuurlijk kleur lijkt ook mij inderdaad wat beter. Misschien moet een goede wapentekenaar daar maar eens mee aan het stoeien gaan.

Voor Vinkel heb ik bewust een relatie willen leggen met de plaatselijke gemeenschap, waarvan de grenzen gelijk zijn aan die van de parochie Onze Lieve Vrouwe van de Rozenkrans. Een suggestie die jij mij eerder ook al deed. Het beeld in de kerk is weinig heraldisch en daarom heb ik even de Maria gestolen van Aarle-Rixtel. Het handje van de Maagd kan misschien beter gebogen worden en daarmee het Kind vasthoudend. De Maria van Aarle-Rixtel heb ik groter gemaakt om deze gelijk te doen zijn aan de beeltenis van Maria Magdalena. Hier bijgesloten heb ik het ontwerp dat overeenkomt met de nu door jou gedane suggestie. Tevens een plaatje van de madonna zoals die misschien nog een beetje beter heraldisch getekend kan worden.

Misschien is mijn volgende stap wel het aan William Coolen vragen of hij voor ons moderne nieuwe schildhoudsters wil tekenen.

Vriendelijke groetjes,
Martien

Beste Martien,

Commentaar en vragen zal ik maar per wapen toesturen. Ik laat er maar een paar naar mijn bescheiden mening fundamentele noties over heraldiek op los. In elk geval met een positieve bedoeling!

Vinkel: het Mariabeeld is schildhoudster, maar ze houdt het wapen niet vast! Ze houdt een handje boven het schild, alsof het een straalkachelkje is; ze heeft kennelijk last van koude handen in deze kille herfst.

Om uit te leggen wat ik bedoel doe ik er een bijgewerkt tekeningetje uit het register van de HRvA bij. Toen hadden ze daar nog geen erg goede tekenaar. Tegenwoordig ligt de kwaliteit hoger.

Dus: als je geen speciale reden voor het tegendeel hebt zou je Maria echt haar rol als schildhouder kunnen laten vervullen, Heb je die reden wél dan zou je moeten toelichten, waarom het schild met die bedoeling naast de heilige is geplaatst en waarom haar hand er zo vreemd uit ziet.

Dan valt het mij op dat bij dit wapen en bij dat van Geffen de tot schildhouder gepromoveerde heiligen geheel van goud zijn. Ook dat kan, maar het is tegenwoordig, zoals naar ik meen mr. Schutte van de Hoge Raad van Adel mij ooit vertelde, hoogst ongebruikelijk. Buiten het schild krijgen wapenfiguren doorgaans hun natuurlijke kleur. Maria dus zoals de traditie wil gekleed in een wit of rood ondergewaad en daaroverheen de beroemde blauwe mantel. Op haar arm Hij die in Bethlehem geboren is, in zijn natuurlijke staat als Mensenkind.

Ziedaar mijn opinie over het Vinkelse voorstel. Net zoals in de politiek begin ik links en ga vervolgens langzaam naar rechts. Alleen in de heraldiek blijf ik aan knalrood de voorkeur geven. Bovendien is daar rechts links en links rechts, iets waar de rest van Nederland geen snars van begrijpt.

Beste groet en blijf maar lekker binnen, hier zevent het weer alweer.

Groetjes van
Willem

Notitie mogelijke dorpswapens in de gemeente Maasdonk

Martien Veebens heeft de leden van de commissie een brochure toegezonden over het wapen van de vroegere gemeente Nuland. Als het komt tot het vaststellen van een wapen voor de dorp, dan zou men de overige dorpen in de gemeente Maasdonk niet mogen overslaan. Hier wat gegevens die als basis kunnen dienen voor een mogelijk voorstel aan het gemeentebestuur.

GEFFEN

Er zijn twee draaipunten in de kwestie die elkaar ontmoeten in het schependomszegel.

Volgens de 'verdwenen' zegelcollectie van de Stichting Brabants Heem (jaren geleden berustend in het toen Regionaal Archief te Eindhoven) is de oudst bekende afdruk van 4 juni 1504. Deze bevindt of bevond zich in de 'Zegelkast' van de Godshuizen in Den Bosch, inv. Nr. 71, reg. 78; RANB 7 – V3 -27 (waar dit op slaat weet ik niet). Hierop te zien: een gesluierte uiteraard vrouwelijke heilige met in rechterhand een langwerpige voorwerp met deksel (mogelijk een zalfvaas). Zij is ter weerszijden vergezeld van twee schildjes: links een schild met drie vierbladen, staande 2 en 1; rechts een schild waarin twee voorwerpen (ruiten?); en een vrijkwartier, waarin vogel?

Uit het artikel van mr O. Schutte in *De Nederl. Leeuw* jrg. CIII (1986) kan het eerst genoemde schildje worden geïnterpreteerd als het wapen de familie Van Nuland; het rechtse als het wapen van de familie Van Best.

Die heilige Trudo als parochiepatroon is nogal onzeker. De interpretatie van de heilige op het zegel als de tegenwoordige kerkpatrones Maria Magdalena ligt, gezien de afbeelding meer voor de hand.

NULAND

Ons medelid Martien Veebens is er in geslaagd de instemming van de plaatselijke heemkundekring te verwerven voor een voorstel, door deze commissie te richten aan het gemeentebestuur van Maasdonk. Een en ander werd ondersteund met een door hem geschreven, goed verzorgde brochure over de achtergronden van het wapen van Nuland uit de Bataafse tijd.

Het geschrift bevat een rijkdom aan details. Over de interpretatie van sommige gegevens kan men met de auteur van mening verschillen, maar dit neemt niet weg dat het voor een breed publiek bijzonder toegankelijk is.

Voor het desbetreffende voorstel zie daarom de brochure.

VINKEL

Vinkel had geen eigen bestuur, maar behoorde onder Nuland. In de Middeleeuwen was er een nederzetting van de paters 'Wilhelmieten' op een heuvel, die naar de stichter van het kloostergoed Baseldonck werd genoemd.

In een mogelijk dorpswapen zouden elementen opgenomen kunnen worden van het wapen van de stichter van de orde, de heilige Willem van Maleval. Van Ham heeft hierover het artikel 'Sint-Willem van Maleval en wapen en vlag van de gemeente Huijbergen' geschreven, dat is opgenomen in *Vexilla Nostra* 27 (1992) blz.102-105.